

Sygn. akt VIII Pz 12/16

POSTANOWIENIE

Dnia 6 kwietnia 2016r.

Sąd Okręgowy w G. Wydział VIII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Grażyna Łazowska

Sędziowie: SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

SSO Jolanta Łanowy

po rozpoznaniu w dniu 6 kwietnia 2016r. w G.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa R. L.

przeciwko M. S.

o ustalenie stosunku pracy, wynagrodzenie za pracę, za pracę w godzinach nadliczbowych, w porze nocnej, dni wolne od pracy, z tytułu podróży służbowej ekwiwalent za niewykorzystany urlop, za używanie odzieży, wydanie świadectwa pracy, składki, odszkodowanie za rozwiązanie umowy o pracę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w G.

z dnia 27 listopada 2015 r. **sygn. akt** VI P 470/14

postanawia

1) **odrzuć zażalenie na punkt 1 zaskarżonego postanowienia,**

2) oddalić zażalenie w pozostałym zakresie.

(-) SSO Jolanta Łanowy (-) SSO Grażyna Łazowska (-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sędzia Przewodniczący Sędzia

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27.11.2015r. Sąd Rejonowy w G. w punkcie 1 ustalił wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 12 316zł., w punkcie 2 odrzucił apelację powoda ponad kwotę 12 316zł.

W uzasadnieniu orzeczenia Sąd Rejonowy podniósł, iż w toku postępowania powód po rozszerzeniu powództwa podał jako łączną wartość przedmiotu sporu właśnie kwotę 12 316zł., a zatem wskazana w apelacji wartość przedmiotu zaskarżenia w wysokości 42000zł. jest nieprawidłowa. W konsekwencji, w oparciu o akta sprawy została ustalona wartość przedmiotu zaskarżenia, a apelacja ponad tą kwotę została w oparciu o treść art. 370 kpc odrzucona jako niedopuszczalna.

Powód w zażaleniu nie zgodził się z zaniżeniem wartości przedmiotu sporu i wskazał, że podał jako wartość przedmiotu zaskarżenia kwotę 42000zł. sugerując się przepisami ustalającymi wartość przedmiotu sporu w zakresie ustalania stosunku pracy tj. przy umowach na czas nieokreślony wartość wynagrodzenia za okres roku.

Sąd Okręgowy w G. zważył, co następuje:

Zażalenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Przepis art. 394 kpc wskazuje, że zażalenie do sądu drugiej instancji przysługuje na postanowienia sądu pierwszej instancji kończące postępowanie w sprawie, a ponadto na postanowienia sądu pierwszej instancji i zarządzenia przewodniczącego, enumeratywnie wymienione w tym przepisie w punktach od 1 do 12 tegoż przepisu. Postanowienia ustalające wartość przedmiotu sporu/ zaskarżenia nie zostały wymienione w tym przepisie i nie są postanowieniami kończącymi postępowanie w sprawie. Oznacza to, że powodowi nie przysługuje prawo wniesienia zażalenia na punkt 1 postanowienia Sądu Rejonowego, a zatem zażalenie w tym zakresie jako niedopuszczalne zostało odrzucone na podstawie art. 397 § 2 kpc w zw. z art. 370 kpc. Jednakże prawidłowość tego postanowienia jest badana w ramach oceny postanowienia o odrzuceniu apelacji.

Po myśli art. 368 § 2 kpc w sprawach o prawa majątkowe w apelacji należy oznaczyć wartość przedmiotu zaskarżenia. Wartość ta może być oznaczona na kwotę wyższą od wartości przedmiotu sporu wskazanej w pozwie jedynie wtedy, gdy powód rozszerzył powództwo lub sąd orzekł ponad żądanie. Przepisy art. 19-24 i 25 § 1 stosuje się odpowiednio.

Zgodnie z art. 25 § 1 kpc, sąd może na posiedzeniu niejawnym sprawdzić wartość przedmiotu sporu oznaczoną przez powoda i zarządzić w tym celu dochodzenie. Jak stanowi art. 23¹ kpc w sprawach o roszczenia pracowników dotyczące nawiązania, istnienia lub rozwiązania stosunku pracy wartość przedmiotu sporu stanowi, przy umowach na czas określony - suma wynagrodzenia za pracę za okres sporny, lecz nie więcej niż za rok, a przy umowach na czas nieokreślony - za okres jednego roku.

Sąd Rejonowy w oparciu o przytoczone przepisy prawidłowo ustalił wartość przedmiotu zaskarżenia apelacji powoda na kwotę 12 316zł.

W rozpoznawanej sprawie powód początkowo zgłosił dwa roszczenia: domagał się ustalenia stosunku pracy za okres od 7 do 31.01.2014r. oraz kwoty 3638zł. tytułem wynagrodzenia oraz innych świadczeń. Następnie na wezwanie Sądu Rejonowego podał, że wartość przedmiotu sporu co do roszczenia o ustalenie stosunku pracy stanowi kwota 3 628zł., co nie narusza art. 23¹ kpc, jako że żądanie powoda dotyczy okresu niecałego miesiąca pracy. Błędnie zatem skarżący podnosi, że w sprawie ma zastosowanie przepis dotyczący ustalania wartości przedmiotu sporu dla roszczeń o ustalenie stosunku pracy przy umowach na czas nieokreślony.

W toku postępowania powód rozszerzył żądanie pozwu o kwoty 1680zł. i 3360zł., a zatem wartość przedmiotu zaskarżenia nie może być wyższa niż kwota ustalona przez Sąd I instancji. Składają się na nią wartości poszczególnych roszczeń powoda: o ustalenie stosunku pracy za okres od 7 do 31.1.2014r. - 3638zł., o wypłatę wynagrodzenia i innych świadczeń - 3638zł., o odszkodowanie za naruszenie zasady równego traktowania - 1680zł., odszkodowanie za rozwiązanie umowy o pracę - 3360zł. czyli łącznie kwota 12 316zł.

W tych okolicznościach Sąd Rejonowy prawidłowo, w oparciu o art. 370 kpc w związku z art. 368 § 2 kpc oddalił apelację powoda ponad kwotę 12 316zł. jako niedopuszczalną. W konsekwencji Sąd Okręgowy na mocy art. 385 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc oddalił zażalenie powoda na punkt 2 skarżonego postanowienia.

W tym stanie rzeczy, w oparciu o przytoczone przepisy prawa Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.

(-) SSO Jolanta Łanowy (-) SSO Grażyna Łazowska (-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sędzia Przewodniczący Sędzia